

Dlab Vlastimil, rozhovor na DVTV (2. 5. 2018)

- Matematika je strašákem. Proces výuky není dostatečně zajištěn dostatečně kvalifikovanými učiteli.
- Řada rad pana Hejného je špatných. Učitel musí umět odpovídat na otázky dětí. Jestliže učitel neumí odpovědět, zažene je do kouta, to je těžká matematika, o to se nestarej, jak se to děje, potom je konec, děti na matematiku zanevrou, je to pro ně strašák. Je to jeden ze škodlivých důsledků toho, co tady pan Hejný zavádí.
- Velká část učitelů matematiky je špatných, v tom se s panem Hejným shodneme.
- Ve druhé, ve třetí, ve čtvrté třídě většina žáků umí sečítat, umí odčítat a jsou nuceni do páté třídy krokovat. Jsou nuceni strávit dlouhý čas krokováním a žáci tím nesmyslně trpí a dochází k vážným poruchám. Řada žáků má potíže a vyhledává různé služby, které by jim pomohly tyto potíže, duševní potíže ... (Později se profesor Dlab za tyto výroky omluvil a uvedl, že čerpal ze článku Renaty Wolfové Výuka matematiky na základní škole aneb když se dětem nedaří. Článek nemá charakter studie, ale je shrnutím zkušeností speciální pedagožky z Pedagogicko-psychologické poradny.)
- Byla konference, kterou pořádali čtyři odborníci. Záměrem bylo, aby pan Hejný vyložil některé své výroky a některé postupy, nevyložil žádný. Naopak, byl tam reprezentant matematiky, učitelství, rodičů, který poukázal na velmi závažné chyby.
- Řada rad pana Hejného je špatných. Velká mediální podpora založená na něčem, co není objektivní. Jenom opakovaná chvála, která není založená na žádných testech. Nedokážu pochopit, že ta metoda nebyla testována.
- Děti jsou zpožděny ve svém vývoji. Děti potřebují nabýt zkušenosti v matematice, násobilka, různé drily, které budou potřebovat v dalším studiu. Toho se jim tam nedostává, to se teprve projeví. Slabá stránka je, že nevidíme důsledky ihned.

- Děti jsou šťastné, ne protože mají rádi matematiku, ale mají rády hodiny matematiky. Velká část hodiny matematiky je tělocvik nebo občanská nauka a tím ztrácejí drahocenný čas, který by měly věnovat výuce matematiky.
- Hodně učitelů je dobrých a jsou nuceni používat Hejného metodu. Vidím, co se děje na youtube, kde jsou záběry těch nejlepších učitelek. Vidím, jak neumí zodpovědět jednoduché otázky dětem. Vidím, že nedovedou bez příručky pronést žádné tvrzení o příkladech a tak dále.
- Na světě už nejsou nové metody. Matematika je učena dva tisíce let. Jsou dobří učitelé, výborní, slabí, špatní. Ty metody jsou známé, pan Komenský některé z nich dobře popsal. Je jenom rozdíl, jestli některou metodu akcentujeme více než druhou a jestli nepřidáváme prvky, které celý proces ničí. Prvek, že místo číslic sečítáme zvířátka, nepřispívá k ničemu, naopak straší některé děti, nepřináší do života dalšího rozvoje naprosto nic.
- Velmi důležitý krok je výchova velmi kvalitních učitelů. Nejdůležitější krok ze všech. Omezit množství institucí, které vychovávají učitele. Mít jenom několik míst, velmi precizních, kde budou učitelé vychovávaní. Přístup ke studiu je velmi omezen jen pro malou vrstvičku nejnadanějších studentů ze středních škol. Jako to bývalo, tak to bývalo. V matematice bylo školství v Česku za posledních třicet let zničeno.
- Povrch koule: dá se vzoreček, vysvětlí se u toho intuice, jak porozumět vztah mezi povrchem, objemem. Aby si zdokonalili představivost. Skutečné odvození může nastat teprve s vyšší matematikou. Vzoreček, to se naučíte a jenom aplikujete – tak to bylo za mých ... a fungovalo to. Moje zkušenost z univerzity: tito žáci mají tak zkruslené názory na matematiku, že mají potíže pochopit skutečný důkaz ... Ti žáci, kteří se s tím nesetkali, mnohem snadněji to pochopí, to je zkušenost.